

TÄMÄ MAA EI OLE SINUN

Tämä maa ei ole sinun.
Sinä kasvoit tässä maassa
jo ennen syntymääsi
tai tulit tänne jostain kaukaa vasta eilen,
mutta tämä maa ei ole sinun.

Tämä maa ei ole sinun,
etkä sinä pärjää tässä maassa yksin:
edes lusikkaa et osaa tehdä
ilman muiden apua.

Sinä olet jättiläinen,
yksi kaikkein suurimmista,
sillä sinä elät koko maailmassa
ja kulutat tavaroita, ruokaa, palveluita, ideoita ja energiaa,
joita haalitaan maapallon kaikista kolkista
juuri sinua varten, hyvin edullisesti,
ja lusikoita saat kaupan päälle niin monta kuin haluat.
Sinulla on lupa suudella
suurta lippua ja vielä suurempaa saapasta.
Se saa sinut itkemään, ylpeydestä.
Se saa sinut unohtamaan,
että tämä maa ei ole sinun.

Jos ylläoleva kuvaus ei sinuun sovi,
niin se tarkoittaa, että sinä olet semmoinen
vähän pienempi jättiläinen,
rottaa isompi, nautaa pienempi.
Kuulut rotuun, joka pystyy avaruuslentoihin
ja kertoo tarinoita Odysseuksen harharetkistä.
Sinä olet ihan yhtä älykäs ja tunteellinen kuin isot jättiläiset.
Sinulla ei vain ole niiden pääomaa, etuoikeuksia ja aseita.
Siksi taistelet verisin käsin ja vuotavin venein,
taistelet tästä maasta, ilmasta ja taivaasta,
ihmisenmuotoisesta paikasta niissä.

Sinun lapsesi
eivät tule sinusta,
vaan muista olennoista, elävistä
ja kuolleista, vieraista tai unohdetuista.
He kohtaavat toisensa
sinun ja jälkeläistesi ruumiissa.
Sinulla on iloa ja ymmärrystä.
Ne ovat peräisin olennoista ja ideoista,
joita halaat ja fanitat
tai vihaat ja pelkääät.

Sinulla on arvoja,
ehkä jopa joku Jumala.
Hän kulkee aina kanssasi
vangittuna metalliin, joka riippuu kaulallasi.
Sinä kuolet pyhien asioiden puolesta
mieluusti, jos on pakko.
Tai annat jollekin Toiselle kunnian kuolla puolestasi.
Tai annat Toisen tehdä arvojesi vaatimat uhraukset
muilla taloudellisilla tavoilla.

Tämä maa ei ole sinun,
etkä sinä ole sinä.
Sinä olet sinuuksien kimppu,
jotkut äidin peruja, jotkut isän,
monet telkusta, netistä ja kaupasta.
Sinun kielesi ei ole sinun.
Sinun kielesi sikisi muista murteista
ja nyt se jo kiiruhtaa lörpötellen muualle tässä näin.
Sinä roikut kynsin ja hampain sen hihassa,
kunnes hiha irtoaa.
Sinun kansallisuutesi on satu.
Sinun itsenäisyytesi on harhaa,
mutta yksinäisyytesi on totta.

Sinä olet nahkainen pussukka,
joka on täyttynyt kourallisella geenejä
ja kupillisella meemejä.
Sinun ihosi ja aivokuoresi vuotavat:
roinaa virtaa sisään ja ulos kaiken aikaa
ja sinun tehtäväsi on poimia niistä puroista
sinulle sopiva alkuperä ja päämäärä.

Kukaan ei sinua siinä hommassa neuvo,
paitsi itsekkyytesi ja yksinäisyytesi.
Ne ovat todiste rakkaudesta,
halusta olla jotain itseäsi enemmän
tai ainakin yhteydessä johonkin Toiseen.

Tämä maa ei ole sinun.
Maa
omistaa sinut
ja sinä toivot, että maa rakastaisi juuri sinua,
antaisi sinulle aivan erityisen roolin,
mutta sinä tiedät, että kaikki ovat valittua kansaa,
jolle tuomiopäivä luvattiin.
Sinä pelkääät,
että jo huomenna maa murahtaa
ja rikkoo lelusi,
ei anna sinun enää leikkiä maan omistajaa.
Tämä maa ei ole sinun.
Maa omistaa sinut, ruokkii sinut,
viljelee sinusta monta ja syö teidät kaikki,
jotta teidän jälkeen tulisi jotain
vielä ihmeellisempää.

Sinä pelkääät
olevasi niin hauras,
sielusi niin avoin huijaukselle ja houkutuselle,
että kun altistut Toisen pyhille ja hajuille,
niin rupsahdat saman tien
tai jäät koukkuun
ja alat kukkia väärään suuntaan.
Sinä pelkääät, sillä tiedät, että kuka tahansa voidaan tappaa
koska tahansa. Sinutkin saatetaan murhata,
vaikka et olisi koskaan ketään lyönyt.
Voi olla, että terroristi tulee ja teloittaa sinut,
vaikka Euroopan Unionin tilastojen mukaan
400 kertaa todennäköisempää on,
että kuolet liikenneonnettomuudessa.
Voi olla, että terroristi leikkaa kurkkusi auki,
vaikka olisit valkoinen, eurooppalainen nainen,
mutta 50 kertaa todennäköisempää on,
että miehesi tai poikaystäväsi tappaa sinut.

Tämä maa ei ole sinun.
Sinä olet vieraana täällä.
Maan mielestä sinä et ole mistään kotoisin
ja sinne sinä myös palaat,
ei mihinkään,
kun aika menee ohi
ja sinä vierähdät puiden ja elukoiden sisään.

Sinulla on vielä aikaa
oppia nauttimaan kaiken kierrosta
muiden kanssa.
Oppitunti on käynnissä.
Opettajaa ei ole.
Minä olen kanssasi,
olen äänekäs lihanpala,
tässä viereisessä pulpetissa.

Miltä nyt tuntuu,
mitä haluaisit sanoa
Toiselle ihmiselle,
joka tulee yhtä kaukaa tai läheltä
kuin tavarat, ruoka, palvelut, ideat ja energiat,
joita sinä kulutat, ja joiden hinnasta sinä urputat?
Mitä haluaisit sanoa
Toiselle elukalle,
jonka Jumala on toisenlainen,
jonka kieli on toisenlainen,
jonka väri on toisenlainen,
jonka vaatteet ovat toisenlaiset,
jonka koti poltettiin,
mutta jonka liha ja mieli
ovat
maan omat
niin kuin sinäkin?

